

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
eerste kamer

Openbare zitting van 16 maart 2021

Dossiernummer TB-0245-2020

In de zaak van:

De heer X

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

Tenlasteleggingen:

1.

Mr. X werd voor de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel vervolgd voor diverse feiten en tenlasteleggingen.

1.1.

Bij aanhangig making door de stafhouder te Brussel bij aangetekende brief van 31.08.2020 van volgende feiten en tenlasteleggingen:

“Inbreuken op de deontologische regels van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid (artikel 455 Ger. W. en artikel 1 Codex Deontologie voor Advocaten), door het laattijdig overmaken van het gunstig arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 13/3/2017 aan zijn toenmalige cliënte, de Vlaamse Gemeenschap, het niet beantwoorden van de briefwisseling van zijn cliënte, het niet verschaffen van de gevraagde inlichtingen aan de cliënte en aan de opvolgende confrater, gewezen stafhouder Q.

Mogelijke inbreuken op artikel 134 van de Codex Deontologie voor Advocaten door het niet mededelen aan zijn toenmalige cliënte van het ontvangen op zijn derdenrekening van een bedrag van 462.501,59 € dat ten voordele van de Vlaamse Gemeenschap was gestort door het OCMW Brussel op 24 september 2015, het nalaten de ontvangen gelden (tijdig) door te storten, en het nalaten de cliënte en de opvolgende confrater inlichtingen te verschaffen omtrent de ontvangen gelden.”

1.2.

Bij aanhangig making door de stafhouder te Brussel bij aangetekende brief van 31.08.2020 van volgende feiten en tenlasteleggingen:

*“Inbreuk op artikel 134, tweede lid van de Codex Deontologie voor Advocaten, door zijn cliënt of opdrachtgever niet in kennis te stellen van het bedrag dat werd ingehouden op ontvangen derdengelden ten titel van kosten en erelonen;
Inbreuk op de deontologische regels van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid (artikel 455 Ger. W. en artikel 1 Codex Deontologie voor Advocaten), en, in et bijzonder; de art. BR NL 12 van de aanvulling van de Nederlandstalige Orde van Advocaten bij de balie te Brussel op de Codex Deontologie en artikel 260 van de Codex Deontologie, door geen gedetailleerde ereloonstaten op te stellen.”*

Bestreden beslissing van de Tuchtraad van 22.12.2020:

2.

De tuchtraad voegde de beide zaken samen en besliste als volgt:

*“Verklaart de vordering van de voorzitter van de tuchtraad ontvankelijk, en gegrond als volgt:
de tuchtraad zegt voor recht dat de tenlasteleggingen bewezen zijn, en legt een tuchtstraf op van zes maanden schorsing, waarvan vijf maanden met uitstel voor een periode van drie jaar, op voorwaarde dat mr. X in die periode geen deontologische inbreuken begaat die aanleiding geven tot een nieuwe tuchtveroordeling.”*

Hoger beroep van de stafhouder en van de Procureur-Generaal:

3.

Voornoemde beslissing van 22 december 2020 werd aan mr. X meegedeeld per aangetekende brief van 24.12.2020.

Met een aangetekend schrijven van 07.01.2021 werd door de stafhouder hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van 22.12.2020.

Met een aangetekend schrijven van 12.01.2021 werd door de Procureur - Generaal hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van 22.12.2020.

Beoordeling:

Wat de procedure betreft:

4.

Het hoger beroep van de stafhouder werd regelmatig naar vorm en termijn aangetekend en is ontvankelijk.

Het hoger beroep van de Procureur – Generaal van 12.01.2021 is ingediend buiten de termijn van art. 463, tweede lid, Ger. W., maar werd, rekening houdende met het eerder hoger beroep van de stafhouder van 07.01.2012, tijdig ingesteld conform art. 463, laatste lid,

Ger. W..

Voorafgaandelijk:

5.

Ter terechtzitting van 16.02.2021 werd aan mr. X uitgelegd dat het hoger beroep louter de strafmaat betrof, waarbij hem tegelijkertijd gevraagd werd of hij toch geen beroep wou doen op een advocaat. Mr. X antwoordde hierop dat hij de tenlasteleggingen niet betwistte en dat hij voor wat betreft de strafmaat liever zichzelf wenste te verdedigen.

Wat de grond van de zaken betreft:

6.

Mr. X betwist de tenlasteleggingen niet.

7.

Wat de tenlastelegging 1.1. betreft oordeelt de tuchtraad van beroep dat deze feiten zonder meer bewezen zijn.

Het is bewezen dat mr. X, na ontvangst van het bedrag van 462.501,59 euro op zijn derdenrekening, en vervolgens, na ontvangst van het arrest van 13.03.2017, geen informatie terzake aan zijn cliënte bezorgde, minstens niet tijdig. Hij gaf uiteindelijk zelfs verkeerde informatie aan zijn cliënte, nl. dat er door de tegenpartij overwogen werd om cassatieberoep aan te tekenen, terwijl het op dat ogenblik reeds duidelijk was dat de tegenpartij akkoord ging om de zaak als afgesloten te beschouwen indien er wederzijds geen RPV zou opgevraagd worden. Mr. X geeft hiervan pas op 31.07.2019 kennis aan zijn cliënte. Op de diverse navolgende vragen van zijn cliënte of dan het bedrag van 462.501,59 euro zou teruggestort worden, geeft mr. X geen antwoord.

Hierover ondervraagd door de onderzoeker bevestigde mr. X dat zijn stilzwijgen kaderde in een “soort verdragingsmanoeuvre”. Hij legde uit dat zijn terughoudendheid was ingegeven door het feit dat overeengekomen was dat de RPV hem zou toekomen. De tuchtraad van beroep is evenwel van oordeel dat zijn zeer ernstig in gebreke blijven minstens even zeer moet ingegeven geweest zijn door het feit dat de teruggestorte gelden (462.501,59 euro) niet meer beschikbaar waren op zijn derdenrekening en reeds door hem voor andere doeleinden gebruikt werden, wat afdoende uit het onderzoekdossier blijkt (zie o.a. stukken 35 en 37).

Ter terechtzitting werd overigens aan mr. X gevraagd wat de stand van zaken was m.b.t. de gelden die aan zijn cliënte (de Vlaamse Gemeenschap) toekwamen (zijnde het bedrag van 462.501,59 euro), en mr. X deelde mee dat het weliswaar zijn bedoeling was om deze gelden ooit door te storten aan de Vlaamse Gemeenschap, maar dat er hierover nog afspraken moeten gemaakt worden. Uiteindelijk is het zo ver moeten komen dat mr. X op 30.06.2020 moest veroordeeld worden door de Brusselse rechter om dit bedrag van 462.501,59 euro, meer intresten, aan zijn cliënte over te maken. Mr. X stelde ter terechtzitting dat hij nog niets betaald had en dat hij zou wachten op contactname door de raadsman van de Vlaamse

Gemeenschap. Bovendien gaf hij mee dat hij in deze zaak toch een goed resultaat had geboekt en dat hij toch ook nog moest betaald worden voor zijn inspanningen.

8.

Ook de tenlastelegging 1.2. is bewezen. Mr. X erkent ook in dit dossier te hebben nagelaten een gedetailleerde afrekening gemaakt te hebben, maar hij wijt dit aan zijn moeilijke situatie.

Wat de strafmaat betreft:

9.

Mr. X verwijst naar het vele persoonlijk leed dat hem is overkomen zoals het overlijden van zijn zus, van zijn broer, van zijn nicht, van een kleinkind en van zijn echtgenote.

Zoals de Tuchtraad van beroep zijn relaas begreep deden voornoemde feiten zich voor in de periode 2006-2011.

Vervolgens zou mr. X – blijkens zijn verklaringen ter terechtzitting – de mantelzorg voor zijn inwonende moeder ter harte hebben genomen tot haar overlijden in 2018.

De problemen inzake de storting van 462.501,59 euro op zijn derdenrekening en de communicatie hierover met de cliënte, situeren zich evenwel in de periode 2015-heden.

10.

De tuchtraad van beroep merkt op dat mr. X op de zitting erg vaag bleef omtrent zijn toenmalige en huidige financiële en sociale situatie.

Diepgaande lezing van de onderzoeksdossiers wijst uit dat het niet reageren van mr. X tegenover de cliënten inderdaad kan kaderen in verdragingsmanoeuvres, maar het is evenzeer duidelijk dat deze verdragingsmanoeuvres zijn ingegeven door een minstens erg onzorgvuldige omgang met de derdengelden die hem ter beschikking zijn gesteld.

De houding van mr. X ter terechtzitting laat op geen enkele wijze toe te hopen dat er uitzicht is op verbetering.

Mr. X, die 70 jaar oud is, verklaarde ter terechtzitting dat de situatie inmiddels zo ver gevorderd is dat zijn woning gedwongen verkocht zal worden. Een notaris werd reeds aangesteld en het gerechtsdeurwaardersexploot betreffende de verkoop was reeds aan hem betekend.

Tevens verklaarde hij nog steeds geen concrete inspanningen te hebben geleverd om zijn cliënten beter op de hoogte te brengen. Zo heeft hij in de zaak van de Vlaamse Gemeenschap zelfs nog geen afrekening of een afbetalingsplan opgesteld. Hij volhardt met andere woorden in zijn houding.

11.

De gevolgen van voormelde tekortkomingen blijven onverminderd voortbestaan, nu mr. X op geen enkele wijze een concreet verbeterplan kon voorleggen; wel in tegendeel, zijn verklaringen ter terechtzitting wijzen erop dat zijn financiële situatie er nog op verslechtert en er dus hoegenaamd geen perspectief op verbetering is.

De voorliggende feiten zijn bijzonder ernstig en schenden het vertrouwen dat in advocaten moet kunnen gesteld worden op uitermate ernstige wijze.

Niet alleen blijkt uit het niet eenmalig zijn van deze gelijkaardige inbreuken dat niet kan verhoopt worden dat mr. X er nog in zal slagen zijn situatie als advocaat te normaliseren, bovendien wordt deze overtuiging nog bevestigd door de uiteenzettingen ter terechtzitting en het daaruit blijkend volledig gebrek aan perspectief tot verbetering.

Het blanco tuchtrechtelijk verleden van mr. X beweegt de tuchtraad in casu niet om een lagere sanctie op te leggen. Het hele verloop van de beide onderzoekdossiers, de gelatenheid die mr. X daarbij ten toon spreidt, en de sedertdien nog escalerende financiële situatie waarin mr. X verkeert, zijn niet van die aard om te verhopen dat mr. X in de toekomst in staat zal zijn het vertrouwen van zijn cliënten niet langer te beschamen. De belangen van derden (al dan niet toekomstige cliënten) en de eer van de Orde worden hierdoor ernstig in het gedrang gebracht.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat mr. X door deze feiten ernstig tekortgekomen is aan de meest fundamentele verplichtingen van het beroep van advocaat, zodat de tuchtsanctie van de schrapping dient uitgesproken.

BESLISSING VAN DE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN:

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Advocaat-generaal P. Vanwalleghem gaf omwille van de omstandigheden van de zaak mondeling ter terechtzitting advies, en mr. X heeft daarop kunnen repliceren.

De tuchtraad van beroep verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;

De tuchtraad van beroep verklaart de tenlasteleggingen bewezen en legt de sanctie op van de **schrapping van mr. X van het tableau;**

De kosten worden ten laste gelegd van mr. X, en deze kosten worden in casu, overeenkomstig art. 460, laatste lid, Ger. W., begroot op nihil.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

R. Hobin, voorzitter, en de assessoren I. Derde, A. De Visscher, D. Peeters en P. De Jaegere

I. Derde

A. De Visscher

D. Peeters

P. De Jaegere

Waren aanwezig bij de uitspraak:

De heer Rob Hobin, voorzitter

mr. Ludwig Evens, secretaris

L. Evens

R. Hobin